

i bestræbelserne på at opdrage ungdommen til at vise mellemfolkelig forståelse. Endvidere udtaltes tvivl om det hensigtsmæssige i, at udvalget tog et nyt deklarationsudkast op til behandling på et tidspunkt, hvor udvalget havde så mange kun delvis færdigbehandlede deklarationsudkast på sin dagsorden.

En række latinamerikanske og enkelte asiatiske lande udtalte sig på linje med de vestlige lande.

Ved debattens afslutning fremsatte Mexico på 14 latinamerikanske landes vegne et resolutionsudkast, der ville henvise forslaget til 19. plenarforsamling. Dette forslag vedtoges med 86 stemmer for, ingen imod, medens 3 lande afstod.

På et møde i plenarforsamlingen den 13. december behandlede udvalgets rapport. Den gav ikke anledning til debat, og det i rapporten indeholdte resolutionsudkast vedtoges med 91 stemmer for, ingen imod, medens 3 afstod.

Udkast til internationale konventioner om menneskerettigheder.

(Dagsordenens punkt 48).

3. udvalg begyndte den 8. november 1963 behandlingen af ovennævnte dagsordenspunkt.

Udvalget enedes om først at behandle de to endnu ikke vedtagne substantielle artikler i det af menneskerettighedskommissionen udarbejdede udkast til konvention om borgerlige og politiske rettigheder, nemlig artikel 2 og 4.

Med hensyn til artikel 2 var der i det store og hele tilfredshed med det foreliggende forslag, der har følgende ordlyd:

„1. Enhver stat, som er deltager i denne konvention, forpligter sig til at respektere og til at sikre alle personer inden for dens område og undergivet dens jurisdiktion de i denne konvention anerkendte rettigheder uden nogensomhelst form for skel efter for eksempel race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller anden status.

2. Enhver stat, som ikke allerede ad lovgivningsmæssig eller anden vej har truffet

foranstaltninger til sikring af de i denne konvention anerkendte rettigheder, forpligter sig til i overensstemmelse med sin forfatningsmæssige fremgangsmåde og denne konventions bestemmelser at tage de nødvendige skridt til vedtagelse af sådanne lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, som måtte være fornødne til sikring af disse rettigheder.

3. Enhver stat, som er deltager i denne konvention, forpligter sig til:

(a) at sikre, at enhver person, som udsættes for krænkelse af de i denne konvention anerkendte rettigheder og friheder, får adgang til effektiv oprejsning, uanset om krænkelsen er begået af personer, der handler i embeds medfør;

(b) at udvide mulighederne for at opnå oprejsning ad rettens vej og at sikre, at det er de kompetente politiske administrative eller retslige myndigheder, der træffer bestemmelse om, hvorvidt en person, som fremsætter krav om oprejsning, skal have adgang dertil;

(c) at sikre, at de kompetente myndigheder gennemtvinger sådan oprejsning, når der er givet adgang dertil.“

Storbritannien fremsatte forslag om at stryge paragraf 2. Imidlertid mødte dette forslag betydelig modstand, hvorefter Storbritannien trak forslaget tilbage med den bemærkning, at fornuftigt udformede reservationsbestemmelser ville kunne hindre misbrug af paragraf 2.

Der førtes dernæst en længere debat om den endelige udformning af paragraf 3 (b). Efter at Storbritannien først havde fremsat et sålydende ændringsforslag:

„At sikre, at det er de kompetente retslige eller administrative myndigheder, der træffer bestemmelse om hvorvidt en person, som fremsætter krav om oprejsning, skal have adgang dertil, og at udvide mulighederne for at opnå oprejsning ad rettens vej.“ opnåedes der tilsidst mellem Storbritannien, Saudi Arabien, Sudan, Chile og Den forenede arabiske Republik enighed om følgende tekst:

„At sikre, at de kompetente retslige administrative eller lovgivende myndigheder, eller enhver anden i henhold til statens retssystem kompetent myndighed træffer be-